

Byli jsme při tom! MFF Juniorfest očima redaktorů Podlavičníku Už je zahájeno!

Dne 11. 11. 2016 byl v Dobřanech v 18.15 zahájen 9. ročník Juniorfestu. Letos si opět žáci dobřanské školy nacvičili vystoupení pro diváky, tentokrát se tancovalo. Zahájením provázeli Filip Umner a Lenka Štichová. Z jeviště k nám promluvil mnozí, mezi nimi byli například dobřanský starosta Martin Sobotka, místostarostka Dagmar Terelmešová, herec Lukáš Langmajer, ředitelka festivalu Judita Soukupová ... Malé děti velmi potěšilo velké množství nafukovacích balonků, které na ně začaly padat ze sítě pod stropem na konci slavnostního zahájení. Můžeme říci, že náš Juniorfest byl úžasně zahájen. Věříme, že byl i letos úspěšný a potěšil mnoho dětí i dospělých. (Dáša, 8.C)

Živé postavičky Jů a Hele v Dobřanech

Dne 14. 11. 2016 se na náměstí v Dobřanech konal Den s Českou televizí. Dobřanáci se tak mohli setkat s pohádkovými postavami a s osobnostmi z televize Déčko. V Dobřanech se objevily hlavní postavy ze Studia kamarád Jů a Hele a také Večerníček. Nesměli tu chybět ani moderátoři z pořadů DVA3 a Wifina. Proběhla autogramiáda spojená s focením a mohli jste se vyfotit i s pohádkovými postavami, které zde byly. V průběhu akce bylo možné se zúčastnit různých aktivit a děti si mohly zahrát „obří Člověče, nezlob se!“, kde nebyly normální figurky, ale figurkami byli samotní hráči. Myslím, že to byl zážitek jak pro děti a pro rodiče, tak pro nás, kdo jsme byli v kostýmech pohádkových postav. Určitě přijďte příští rok. (Bára, 8.C)

Den s Českou televizí

Splnil se mi takový ten dětský sen - stát se jednou televizní postavičkou. Právě v pondělí 14. 11. 2016 jsem se ocitla na dobřanském náměstí v masce postaviček z České televize, ale popravdě jsem si to představovala trochu jinak. Nemyslela jsem si, že mi v masce bude takové vedro a moc neuvidím na děti, které byly šťastné, jelikož viděly poprvé naživo Hele, Jů a Večerníčka. Sice mi jich bylo docela líto, protože si myslely, že jsou to vážné oni, ale přesto si to užily. Vyzkoušela jsem si být Večerníčkem, a i když jsem viděla - vlastně neviděla - ty nejšťastnější děti, jak se se mnou fotí, plácají si s mou rukou, tančí a povídají si se mnou, tak jsem byla také šťastná. Někdo si řekne, to je hloupost pařit se někde v nějakých maskách, ale nikdo si neuvědomí, že může potěšit několik malých srdíček. Proto si myslím, že tahle akce stála za to, a doufám, že se bude příští rok opakovat. Snad přijde více lidí než letos ☺. (Linda, 8.C)

Tak se přeci zasměj!

Dne 11. 11. 2016 jsme se byli podívat v Káčku na představení **Chachachichi**. Představení bylo určeno spíše pro děti ve věku 6 - 8 let. Na pódiu vystupovaly dvě postavy s velkým červeným nosem. Jedna postava byla smutná a ta druhá se ji snažila nějakým způsobem rozveselit. A proč byla smutná? Protože za týden měla představovat film v Praze a nenapadlo ji jak. Moc se jí nedařilo. Podařilo se jí to až poté, když zjistila, jaký film budou v Praze představovat.

Diváci se díky postavičkám dozvěděli, jak se filmy uváděly ve starší době. Dokonce se diváci objevili na pódiu, kde jim byly představovány různé věci. A proč název Chachachichi? Celé představení bylo plné komických scének. Hercům se představení velmi dařilo, protože když udělali nějakou vtipnou scénku, tak se děti smály, někdy až tak, že se téměř za břicha popadaly. (Bára, 6.B)

Znáš Dobřany? Znáš! aneb Kde to může být?

Letošní devátý ročník MFF Juniorfest přinesl jako každý rok mnoho doprovodných akcí. A jednou z nich byla i stopovačka s názvem „Znáš Dobřany?“, která se uskutečnila 12. 11. 2016 v dopoledních hodinách v ulicích Dobřan. I přestože teplota atakovala mrazivou nulu, akce se těšila nemalé účasti. Start byl na náměstí, kde účastníci dostali papír, na kterém byly fotky některých míst ve městě a pro jistotu (např. pro přespolní) i jejich přesné GPS souřadnice. Pro splnění stezky musel každý navštívit všech šest míst včetně hasičárny nebo parku přátelství. Na každém místě byl umístěn znak Juniorfestu se symboly tipu čtvereček a hvězda. Stezka vás zavedla až do místního kulturního stánku kina Káčka, kde v případě správného vyplnění čekala sladká odměna v podobě lízátka a od 10:00 i projekce filmu Heidi, děvčátko z hor. (Filip, 7.B; Marek, 8.C)

SENÁT

Jednání Senátu - Horní sněmovny 7. 11. 2016

Přítomni: Kristýna Tichotová, 7.A, Jan Šváb, 8.C, Adam Pokorný, 9.B, Erika Hessonová, 9.A, Romana Koudelková, 8.B, Vlastimil Pech, 7.C, Michal Žemlička, 6.C, Ivo Plojhar, 6.B, Matyáš Vaněk, 6.A, Adriana Halaganová, 8.B, Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Dny přátelství s německými dětmi** - zhodnocení programu, spokojenost, jen některé děti nebyly příliš komunikativní.
2. **Adopce na dálku** - aktualizace plakátu (zástupci 6. ročníku).
3. **Resty Nankingas' Cup** – dohodli jsme se, že se Pohár uskuteční začátkem května (do 12. 5. 2017).
4. **Třídění odpadu** - ve třídění se všechny třídy zlepšily, rozběhlo se bez problémů.
5. **Školní bufety** - bufety budou uzavřeny ke konci listopadu (legislativní změny), bude možno je nahradit svačinami ze školní jídelny.
6. **Adventní týden** – plakát je již hotov, prodávat se bude od 13. do 15. 12. - bude uvítána originalita.
7. **Aréna:**
 - a) **Tiché pátky ve školní jídelně** – podpora akce 1. stupně; ztišení provozu ve školní jídelně; informace ve třídách
 - b) **Tříkrálová sbírka 2017** - přihlášky jsou již k dispozici.
 - c) **Školní rekord** - nápady na nový školní rekord budou vítány, nápady hlase zástupci Senátu ze své třídy.
 - d) **Bouchání petard v Dobřanech** - viníkům hrozí postih ze strany Policie, prodejcem ze strany ČOI.

Zapsala: Adriana, 8.B

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 8. 11. 2016

Přítomni: 4. A: Antonín Šneberger, Petra Žemličková; 4.B: Nicole Mišková, Marek Šimek; 4.C: Šimon Mařík; 4. D: Marie Tomášková, Jan Tomášek; 5.A: Jan Eckhardt, Julie Nesvedová; 5. B: Matěj Maday, Anna Šmídová; 5. C: Marie Kapitánová, Zuzana Wagnerová; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Adopce na dálku:** dopis pro Resty odeslán, senátoři na 2. stupni chystají nový plakát
2. **Monitoring:** proběhl kontrolní monitoring, před školou zastavilo 56 aut, při minulém monitoringu 92 aut, rozdíl je tedy 36 aut, změna dopravního značení a kampaň senátorů pomohla zklidnit dopravu před školou
3. **Soutěž ve třídění:** ve třídách se rozbíhá soutěž ve třídění odpadu, hodnotitelé se sjednotili na pravidlech postupu a hodnocení
4. **Tiché pátky:** senátoři připravili plakát s informacemi, přihlašovací listinu pro každou třídu, plakát na jídelnu, upoutávky do jídelny a článek do Podlavičníku, obešli strážníky v jednotlivých třídách a projednali vše s vedoucí školní jídelny
5. **Aréna:** témata - Tříkrálová sbírka, nebezpečí zábavné pyrotechniky, důvody ukončení provozu školního bufetu, zvuk školního zvonění

Příští jednání: 6. 12. 2016

Zapsali: Šimon Mařík, 4.C; Mgr. Ivana Nazarovová

OČBRMU

Dýcháš?

24. 10. 2016 si šestáci poprvé na druhém stupni a sedmáci vyzkoušeli během dne, který byl věnován OČBRMU neboli Ochrana člověka za běžných rizik a mimořádných situací, zachránit zraněného, člověka v bezvědomí či jen hysterku, která má „bebí“. Naše skupinka by upřímně nezachránila nikoho. Když jsme byli u člověka, který byl v bezvědomí, začali jsme tím, že jsme ho dali do stabilizované polohy, a pak jsem přišla k dílu já. První otázka, co padla z mé strany, byla: „Dýcháš?“ Asi dýchal, protože se najednou začal smát ... Ze „zachraňovací“ akce jsme se přesunuli do hasičárny, kde nás usadili a začali s přednáškou na téma Ochrana člověka při mimořádné situaci. Po přednášce jsme se přesunuli zpět do školy, kde už na nás v učebně matematiky čekala policistka. Tam proběhla další přednáška, v průběhu nám policistka položila několik otázek a nakonec nám pustila krátký film o šikaně. Celé dopoledne jsme uzavřeli zjišťováním toho, co si pamatujeme. (Radka, 6.B)

Zabodla si hřebík do ruky!

Dne 25. 11. 2016 se konal tematický den Ochrana člověka za mimořádných událostí pro 8. a 9. třídy. Naše třída byla rozdělena do 8.A a 8.B, protože se v ten samý den konal zápas ve florbale, kam jelo více lidí z naší třídy. Já jsem byla v 8.A. Hned první hodinu jsme šli do tělocvičny, kde jsme vytvořili dvojice a plnili různé aktivity týkající se první pomoci. Bylo tam 9 stanovišť. Někde jsme museli pomoci holce, která si jako zabodla hřebík do ruky, jinde jsme pomáhali při epileptickém záchvatu ... Na některá „zranění“ se nekoukalo moc dobře. Mně nevadily pořezané žíly, které byly doplněny kečupem, ale na jednom stanovišti bylo za úkol pomoci chlapci, který se pozvracel. Byly to sice rozmačkané sušenky, ale vypadalo to hodně reálné. ☺ Každé stanoviště se známkovalo jako ve škole. Naše dvojice měla průměr 1,75, takže taková 2. Po tělocvičně jsme šli na přednášku o terorismu. Pan policista byl hodně upřímný, říkal i to, co se špatně poslouchá (každý den se stane spousta vražd ...). Potom jsme šli do hasičské zbrojnice. Tam jsme se dívali na prezentaci o katastrofách. Poslední hodinu jsme byli na přednášce o návykových látkách. Zjistili jsme, že v cigaretách jsou věci, které se přidávají do mycích prostředků, a že vodní dýmka je o hodně horší než normální cigareta. Byli jsme dost překvapeni. Den jsme si celkem užili, mně se nejvíc líbila přednáška o terorismu. (Áďa, 8.C)

César, César!

zkreslení obsahu. A tak bylo potřeba určit role ... Jen tak jsme mohli

Mezi letošní doprovodné akce, které probíhaly v Dobřanech v rámci Juniorfestu, patřil i dabérský workshop s přední českou dabingovou režisérkou paní Olgou Walló. Workshop byl rozdělen do dvou výukových bloků, kdy v prvním proběhlo seznámení se všemi profesemi

potřebnými k dabingu a dívali jsme se na část originálu filmu Asterix a Obelix. Poté nás čekala úprava textu tak, aby odpovídal mezerám, nádechům a mluvčím herců. Dabování není jen o mluvení, ale o poměrně složité přípravě textů tak, aby "pasovaly" do pohybů úst originálu a přitom nedošlo ke

docílit kvalitního přirozeného dabingu.

A co je to dabing? Dabing je proces, při kterém jsou původní dialogy herců přemluveny jinými herci s úmyslem nezměnit ostatní zvukové složky filmu. Využívá se v případě přepracování díla do cizojazyčné verze a je to proces složitý a poměrně nákladný. V některých státech se dabing používá velmi málo a jinde naopak téměř ve všech případech převzetí filmu. Festivalové filmy se dabují velmi zřídka, a to kvůli vysoké ceně tohoto procesu. Využívá se tzv. simultánní překlad - tlumočníci přímo do sálu kina.

Po pauze na oběd už na nás čekala paní režisérka a pan zvukař, kteří udělali z jednatého sálu informačního centra nahrávací studio. Nastala ta zajímavější část, kdy jsme si na střídačku nasazovali sluchátka se zvukem originálu, koukali se na videostopu a zkoušeli použít naše vlastní texty. Přemlouvali jsme úseky dlouhé kolem 15 vteřin a opravdu to nebylo jednoduché. Nejlépe nám šly davové scény, např. zvuky tržiště se povedly už na třetí pokus. Každý si mohl vyzkoušet dabovat. Nejvíce všechny bavila davová scéna na trhu, kdy jsme nahrávali všichni současně. Myslím, že workshop nebyl zbytečný a přidali jsme si další střípek do mozaiky nazvané „Jak se dělá film“. (Filip, 7.B)

Rozhovor s dabingovou režisérkou a spisovatelkou Olgou Walló

Bavilo vás více překládat knihy, nebo divadelní hry? Nevím, to je kus od kusu. Divadelní hry asi proto, že mám ráda divadlo a protože je pro mě snazší a přirozenější se pohybovat v dialogu, ale knihy, protože se z nich

neobyčejně mnoho naučím. Jednak čistě jazykově u překladů. A když sama píšu, tak se moc ráda dívám na to, jak píší jiní lidé. **Jaký film se vám nejlépe daboval?** Nejlépe? Nejlépeší je vždycky ten poslední, ale můžu třeba říct, který byl nejtěžší nebo nejoblíbenější nebo na který mám nejhorší vzpomínky. Tak úplně nejhorší vzpomínky mám na jeden maďarský film, který jsem podcenila. Byla jsem nazpůsobena a říkala jsem si: „Nějaké dětské maďarské film ... jedu na hory, pak to nějak udělám.“ A pak jsem zažila to, že jsem nebyla v ateliéru připravená a dodnes nezapomenu na tu hanbu, když vím, jak jsme to udělali špatně a mohli jsme to udělat mnohem líp. To už jsem nikdy nezopakovala. **Jaké žánry filmů dabujete nejraději?** Složitě (smích). Mám ráda vyslovené divadelní hry anebo tam, kde to není na první dobrou. Dělat Ulici by mě třeba nebavilo, pokud by nebyla do nějakého zajímavého jazyka. **Zajímalo by nás, jakého původu je vaše přijmení?** Můj pradědeček se psal „Valló“ s jednoduchým V a bylo to na Slovensku, kde je mnoho „Vallovců“, a potom když přišli do Rakouska - Uherska, tak se to vyslovovalo „Faló“,

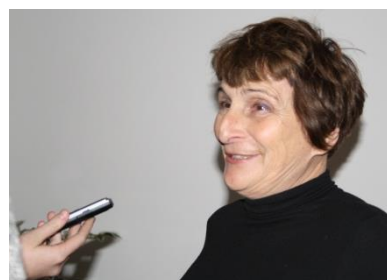
ale „faló“ je s prominutím pánské přirození, takže se tak můj pradědeček jmenovat nechtěl a velmi mu záleželo na tom, aby se to

Cože? Pět filmů za sebou?

Na závěr filmového festivalu JUNIORFEST se v Dobřanech konala unikátní akce „Filmový maraton“, a protože tento nápad vznikl v Dobřanech, bylo hned jasné, kde se bude realizovat. První film se promítal od 16:30 a ten poslední končil až po druhé hodině ranní. S přibývajícím časem se zvyšoval i doporučený věk diváka, dokonce se našel (v očích pořadatelů) ten pravý maratonec, který nechyběl ani u jednoho snímku. Všechny projekce se těšily hojně účasti, což bylo po dvou zrušených projekcích kvůli nulové návštěvnosti částečnou náplastí pro organizátory, kteří jako každý rok věnovali Juniorfestu spoustu volného času. Tímto jim patří velký dík. Já osobně jsem zhlédl snímky Hospoda ve Spessartu, Harryho Pottera „Fantastická zvířata a kde je najít“. K vidění byly ještě filmy Pojar dětem a Králové hor. Z výčtu filmů je jasné, že se jednalo o filmy, které nejsou často nebo vůbec k vidění v televizi. O výši vstupného ani nemluví. První čtyři filmy stály 60 Kč každý a půlnocní premiéra běžných 130 Kč. Pokud si někdo koupil vstupenku na celý maraton, dost ušetřil, protože to vyšlo na pouhých 240 Kč. A ten příjemný pocit z „velkého plátna“ a dobrého zvuku za to rozhodně stál. (Filip, 7.B)

Mikrob a Gaisol a tahák celého večera, půlnocní premiéru tolik očekávaného snímku z kouzelnického prostředí časově předcházející dobrodružstvím Harryho Pottera „Fantastická zvířata a kde je najít“. K vidění byly ještě filmy Pojar dětem a Králové hor. Z výčtu filmů je jasné, že se jednalo o filmy, které nejsou často nebo vůbec k vidění v televizi. O výši vstupného ani nemluví. První čtyři filmy stály 60 Kč každý a půlnocní premiéra běžných 130 Kč. Pokud si někdo koupil vstupenku na celý maraton, dost ušetřil, protože to vyšlo na pouhých 240 Kč. A ten příjemný pocit z „velkého plátna“ a dobrého zvuku za to rozhodně stál. (Filip, 7.B)

Juniorfest II.

Od Filmáku k Juniorfestu

Tančící slunečnice? Vážně?

Nejen je, tančící slunečnice, mohli vidět dobranští diváci při divadelním představení s názvem „Na kouzelném paloučku“. Skupina Loudadlo, která se mimo loutkohereckých revue, jako byla ta dnešní, podílí i na tradičním „Studiu Kamarád“, vystoupila zejména pro školní družiny a odpolední klub, ale nechyběla ani veřejnost. Po mnoha zábavných vystoupeních a scénkách se děti dočkaly i závěrečného vystoupení Jů a Hele. Z postavíček známých z televize byli k vidění ještě žabáci Kvak a Kvik. Nechybělo ani černé divadlo v podobě podmořského světa a cesta kolem světa. (Filip, 7.B)

Tento název nesla výstava, která popisuje Filmák, a také začátky a současnost Juniorfestu. V galerii Městského kulturního střediska probíhala do 18. 11. 2016, vstupné pro dospělé bylo 10 Kč a dětská návštěvníci mohli výstavu navštívit zdarma. K vidění bylo ocenění, které předcházelo Zlaté rafičce, a to skutečný filmový kotouč s filmem, výstřižky z novin, stará čísla Zpravodaje Juniorfestu, fotky, podpisové kartičky osobností a mnoho dalšího. Výstava umožnila návštěvníkům nahlédnout do historie filmových festivalů nejen v Dobřanech. (Filip, 7.B)

Za rok na shledanou!

Ve čtvrtek 17. 11. 2016 se v Přestících konala úplně poslední akce letošního devátého ročníku MFF Juniorfest. Odpoledne začalo vyhlášením výtvarné soutěže. Poté se promítala pohádka Anděl Páně, která získala cenu v soutěži o nejlepší štedrovečerní pohádku. Krátké vystoupení přestických dětí předznamenovalo zlatý hřeb večera - setkání s hercem Jiřím Dvořákem. Vypytával se ho hlavně moderátor Matyáš Valenta, veřejnost spíše poslouchala odpovědi. Moderátor směřoval své otázky zejména na aktuální práci, natáčení a kariéru v divadle. Z úst hosta také zaznělo, že dle ohlasů se divákům líbí Anděl Páně 2 ještě více než první díl. Když skončila autogramiáda, dostali jsme možnost udělat krátký rozhovor s panem Dvořákem my dva – já a Dáša. Osobně se velmi těším na další ročník Juniorfestu. (Filip, 7.B)

JUNIORFEST III. - ROZHOVORY

Překvapení, čekám překvapení

Rozhovor s hercem Stanislavem Zindulkou

Jak vzpomínáte na film Babi léto, za které jste dostal Zlatého lva? Velice vděčně. Rád na to vzpomínám, protože to bylo strašně krásně napsané. Napsal to jeden z našich nejlepších scénáristů - Jiří Hubač - a napsal to speciálně napřed pro tři herce. To se tak většinou nedělá. Většinou se napíše scénář a pak se to obsazuje, aby se už vědělo, kdo to bude hrát. Bylo to pro pana Brodského, pro paní Zázvorkovou a pro mě. A byla to moc krásná spolupráce s režisérem Vladimírem Brodským. Takže mně se spolupracovalo moc dobře a měl jsem z toho radost, ještě na to vzpomínám. **Hrajete radši v divadle nebo v televizních seriálech?** Radši hraju v divadlech. V televizních seriálech hraji strašně málo, skoro ne. **Co pro vás znamená Zlatá rafička?** Já to vlastně ještě nevím, to mi vysvětlí. Jsem takový napnutý a těším se. Určitě to bude znamenat pro mě mnoho. **V jaké**

Co jste čekal od Juniorfestu? No překvapení, čekám překvapení a těším se na něj. **Jaký máte životní cíl?** Abych mohl ještě chvilku hrát divadlo, abych si nezkazil, co jsem si zatím vybudoval, a pak v klidu odpočinout. **Čtěl jste někdy být něčím jiným než hercem?** Ne. **Nechtěl jste být třeba četníkem?** Četníkem jsem nechtěl být nikdy, ale byl jsem četníkem v seriálu. **Jaká je vaše nejoblíbenější pohádka?** Nejoblíbenější pohádka je s Libuškou Šafránkovou Tři oříšky pro Popelku, protože tam hraje tak krásně Libuška Šafránková. Je moje žákyně z konzervatoře. **Co rád děláte ve svém volném čase?** Já toho volného času mám hrozně málo, ale moc rád chodím na procházky a moc rád si čtu. **Jaká byla vaše nejsložitější role?** Těch bylo hodně. Role jsou vždycky složité, má nejsložitější role, to musím chvilku přemýšlet, tak možná nejsložitější role byla role jednoho autora, jmenoval se Born a hra se jmenuje Komik. A já jsem se musel naučit stepovat a to v padesáti není žádná legrace naučit se dobře stepovat. Je to opravdu těžké.

Já jsem automechanik a on je herec

Rozhovor s Lukášem Langmajerem

Jak se vám nahrávalo s Tomášem Klusem v seriálu Na vodě? Tomáš Klus je originál. Žádný jiný takový, jako je Tomáš Klus, není. A já jsem strašně rád, že jsem měl možnost ho poznat a že jsem s ním strávil několik měsíců nejenom na vodě. **Dozvěděli jsme se, že soutěžíte na automobilových závodech. Nebojíte se, že se stane nějaká nehoda a přijdete o hereckou kariéru?** Nejsem si úplně jistý, že mám nějakou velkou hereckou kariéru, takže se nebojím, že bych o ni nějak rychle přišel. **Co děláte ve volném čase nejraději?** Ono je to trochu vidět teď a tady. Nejradši jsem s mým klukem Mikulášem, jsou mu čtyři roky. A rozumíme si, myslím si, že jsme tak zhruba stejně staří. **Bylo pro vás těžší prosadit se, když už se herectví věnuje váš starší bratr?** Můj bratr na rozdíl ode mě je studovaný herec. Já jsem automechanik. Já si myslím, že takový, jako jsem já, opravdu není. Každý jsme originál. Já jsem automechanik, on je herec. **Dává vám nějaké rady?** Ne. Ani já mu nedávám rady, jak má opravit auto. **Hrál jste ve filmu Bobule, jak se vám řídilo to staré červené auto?** To staré červené auto je Citroen, kterému se říká „kachna“. Přežilo obě dvě natáčení a pak se zlomilo vejpůl. Opravdu vejpůl. Nedožilo dál, už neexistuje. **Co se vám natáčelo líp - Bobule, nebo Vinaři?** Každé natáčení bylo natolik specifické, že se nedá říct, že by jedno bylo lepší, jak to druhé, ale Bobule byly první, to jsem byl tak naivní, že pro mě bylo všechno úplně nové, takže možná to bylo na nich nejzajímavější. Všechno bylo pro mě poprvé. **Jaké město nebo místo v České republice se vám nejvíce líbí?** No, to je těžké, těch míst je spousta, ale stačí jedno místo, kde jsem s lidmi, kteří mě mají rádi. Tak pak mi je na tom místě dobře. Ať je to Dobříš, Plzeň nebo Podkopná Lhota. **Je někdo, s kým byste si chtěl zahrát?** Čtěl bych si zahrát s panem Kemrem, ale to už nejde. Nebo s panem Hrušínským st. To už taky nejde. **A máte nějaký herecký vzor?** Dolph Lundgren byl můj herecký vzor. Akční hrdina Dolph Lundgren a teď znovu dávají v televizi Rockyho, čtěl bych taky někdy být jako Rocky. **Čím jste chtěl být jako malý?** Tím, co dělám, co si teďka plním - automobilovým závodníkem. **Co nikdy nesmí chybět ve vaší ledničce?** Tvaroháček. **Jakou roli byste si chtěl do budoucna zahrát?** Čtěl bych hrát masového vraha, který mimochodem taky jí děti okolo 12, 13, 14 let. **Jakou nejšilenější věc jste kdy udělal?** Já si myslím, že dělám pořád dost šílené věci, takže jsem ještě nedošel k tomu, která z nich je ta nejšilenější. Až mi bude 70 a skočím třeba padákem, tak si v té chvíli řeknu, to je to nejšilenější. **Mluvíte více jazyky?** Ano, umím plzeňsky, pražsky, trochu moravsky a poměrně slušně jihočesky. **Jakou školu byste doporučil, kdyby se někdo chtěl stát hercem?** Já si myslím, že hercem se člověk nemůže stát, hercem se musí narodit, takže je to asi tak - buď to v tobě je, anebo to tam není. Žádná škola to tam v tobě nenajde. **Měl jste někdy při hraní problémy s plzeňským přízvukem?** Já ne, ale možná režisér nebo divák možná ano, ale to se ke mně nedoneslo. **Jaký je váš největší úspěch v životě?** Můj syn Mikuláš, který tady ztenčuje balonky. **Co byste chtěl sdělit budoucím hercům anebo čtenářům Podlavičníku?** Budoucím hercům bych chtěl sdělit, ať se něco pořádného naučí, aby když jim to herectví nevyjde, se měli čím žít. A čtenářům, že jsem strašně rád, že čtou něco, co je na papíře, a ne to, co je jenom na Facebooku.

naučí, aby když jim to herectví nevyjde, se měli čím žít.
(redaktoři Podlavičníku)

Chi chi chi

Rozhovor s Jiřím Dvořákem, představitelem čerta v pohádce Anděl Páně

nebo pohádky, ve kterých hrajete? No, musím, to je z nějakého studiího hlediska, abych věděl, co jsem všechno udělal špatně a čemu se mám přistě vyhnout, takže to se dívám. **A nacházíte tam nějaké chyby?** Vždycky se

Nechtěl jste mít jinou roli než roli čerta? Nezáviděl jste třeba andělovi? Nezáviděl, já si myslím, že takhle je to obsazené dobře a Ivan Trojan je v tom rozkošný. Myslím si, že ani ne. Ta poťouchlost mě docela bavila. **Měl jste problémy se scénářem? V prvním díle?** Jak to jako myslíš problémy, jako jestli jsem si pamatoval? Co se týče textové stránky, tak to nebylo až zas tak složité. Improvizovalo se, takže to bylo docela dobré. Jsou horší věci. **Pamatujete si ještě nějakou větu, kterou jste říkal v prvním díle?** Chi chi chi. **A nějakou se slovy?** Chi je slovo. Říkal jsem tam, že už máme přichystané kotle ... Ale já to zapominám, tyhle věci. **Díváte se na filmy**

najdou chyby, vždycky jde všechno zahrát jinak. Někdy líp, někdy hůř. Nikdo není dokonalý. **Byla vám zima při natáčení?** Zima nám byla, samozřejmě, protože jsme byli na Šumavě a všude byl metr sněhu, ale měli jsme výbornou paní kostýmní návrhářku, paní Konečnou, která se podílela i na dvojce, ale bohužel už umřela. Ona nám ušila ty kostýmy, takže v podstatě byly tlusté a boty byly nepromokavé, takže v tomhle nám byla hodně nápomocná. Ale zima byla. **Jakou pohádku máte nejraději jako divák?** Mám rád dobré pohádky. Pohádky, kde je naděje, kde je hezký příběh. Mám rád Pyšnou princeznu, Tři oříšky pro Popelku ..., takové ty klasické pohádky mám rád. A Anděla Páně mám rád. **Jaký díl Anděla Páně se vám víc líbí?** Já jsem dvojku ještě neviděl, ale co jsem slyšel, tak všichni říkají, že dvojka je ještě lepší než jednička. Jsem na to moc zvědavý. **A jaký díl se vám líp točil?** Snadněji se točil ten první, protože jsme neměli v zátylku to, že točíme druhý díl a že většinou ty dvojky jsou hodně riskantní. Snažili jsme se, aby to bylo minimálně stejně dobré jako ta jednička. Jestli se to takhle povedlo, tak je to dobré. **Kdybyste byl v realitě, za kolik dnů si myslíte, že byste byl toho hřiště napraven?** Za kolik dnů? Já si myslím, že by to byla otázka vteřin. **Napravit ho?** Jo, napravit ho, no, to by možná u některých byly roky. (Filip, 7.B, a Dáša, 8.C)

Tak co?

Když se konal Den s Českou televizí, tak jsme měli příležitost se setkat s nějakými moderátory Děcka, například **Naomi Adachi, Matyášem Valentou a Jindřichem Žampou**. S některými jsme si krátce popovídali. Naomi a Matyáš mají pořad, který se jmenuje DVA3 a Jindra má pořad společně dalšími dětmi, který se jmenuje Teleskop. Mrzí mě, že na náměstí bylo málo dětí, tedy těch starších. Nechci zasahovat do výuky, ale podle mě jsou na 2. stupni děti, které by se chtěly s některými známějšími osobnostmi setkat, ale nemůžou, protože jsou ve škole. Třeba Matyáš Valenta tam byl jen půl hodiny a pak musel odjet. Vůči těm, kteří přijedou, mě mrzí, že je vidí jen málo lidí.

A na co jsme se ptaly?

O čem je váš pořad? Můj pořad s Matyášem je o kreativních videohrách a my máme velmi rádi videohry. (Naomi) A můj pořad je o vesmíru a jmenuje se Teleskop. (Jindra) **Ještě k těm videohrám - čím jste začínali?** Začínali jsme Minecraftem a já jsem Minecraft hrál, ale spoustu věcí jsem zjistil až během natáčení. (Matyáš) **Chtěli jste být vždy moderátory?** Ne, nikdy, nebyl to nikdy hlavní cíl, ale jsme šťastní, že jimi jsme. (všichni) **Jaký den natáčíte?** Vždy jiný, podle toho jak to vyjde. (Jindra) Od pondělí do neděle. (Naomi) **A natáčíte i během školy?** Ano, já musím mít vždy nějaké povolení proto, abych mohl zameškat výuku. (Jindra) A my

prostě do školy nepřejdeme a pak to doháníme. (Naomi, Matyáš) **Na jakou školu chodíte?** Já na pražskou konzervatoř a studuji herectví. (Jindra) Na Karlovu univerzitu, filozofickou fakultu a na divadelní vědu. (Naomi) Tři školy má. :D (Matyáš) A já chodím také na Karlovu univerzitu, také na filozofickou fakultu, ale dělám filmovou vědu. (Matyáš) **Jaký předmět ze školy je nejdůležitější pro vás jako moderátora?** Na mé škole se vůbec nic k moderování nehodí, takže se to prostě učím v praxi. (Jindra) Přesně tak jak říkal Jindra, jediné, co se trochu přibližuje, je předmět, který se zabývá divadlem pro děti a mládež a vyučuje to člověk, který pracuje v České televizi, takže tam máme spojenou televizi a divadlo. (Naomi) Já dělám filmovou vědu a tam jde spíše o tu filmovou analýzu a historii, takže moderování se to netýká, ale tu analýzu potřebuji třeba k režii, kterou bych chtěl v budoucnu dělat. (Matyáš) **Popište svůj život třemi slovy.** Tak to je těžká otázka, tedy těžký úkol. (Naomi) Film, zábava a divadlo :) (všichni) (Dáša, 8.C)

JUNIORFEST IV. - FESTIVALOVÉ FILMY

Chceš jahodové tutli?

věděl, že má ráda sladkosti. Adam jí nabídl jako návnadu jahodové tutli (sladký nápoj), jelikož ji chtěl znovu vidět. Abulele se mu znovu ukázala a on zjistil, že není nebezpečná. Naopak. Abulele Adama chrání před zlými spolužáky. O Abulele se však dozvěděl jeden chlap, který ji chtěl zajmout. Adamovi se podařilo Abulele ochránit a zabránit jejímu zabití. Nakonec Abulele zmizel.

Film se nám velmi líbil, mnozí na konci filmu brečeli. (Bára, 6.B)

Film Abulele zhlédl z druhého stupně šestý ročník v rámci Juniorfestu. Jedná se o izraelský film, který vznikl v roce 2015. Scénáře i režie se ujal Jonathan Geva.

Film Abulele vypráví o třináctiletém klukovi Adamovi, kterému zemřel při autonehodě bratr. Adam se cítí velmi osamělý a nešťastný. Jednoho dne, když šel do sklepa, se vše změnilo. Uviděl tam příšeru Abulele, o které se myslel, že je velmi nebezpečná. Již dříve se o příšeře vyprávělo, také se

Offline

Jedná se o film, který se promítal v rámci Juniorfestu 2016. Film pochází z Německa a je to novinka roku 2016. Film režírovali dva režiséři - Florian a Shnell. Film je vhodný pro děti od deseti let a trvá přibližně 90 minut.

Hlavním hrdinou je hráč počítačové hry Jan v roli sedmnáctiletého statečného bojovníka jménem Fenris a je na úrovni 69 ve hře, která se jmenuje Utgard. Zde se musí bránit podivným bytostem a získat měsíční kámen za odměnu. Získání kamene znamená dosažení cíle. Když už se dostal s kamarádem ke kameni, najednou přišel o identitu. Byl naštván a vydal se na dlouhou cestu do firmy hry. Tam mu nikdo nepomohl, ale zato se zde potkal se svým kamarádkou ve hře. Byla to holka, která se jmenovala Karo. Dlouho zjišťoval, co se stalo, až nakonec zjistil, že to byl zlý bojovník Loki, který byl nejmocnější ve hře. Vydal se ho tedy hledat.

Jan s Karo se rozhodli, že hru - finále jménem Ragnarok - spolu vyhrájí. Vydali se vlakem, pak utekli do lesa. V lese potkali bojovníky, kteří hráli reálnou hru o Vikinzích. Utíkali a narazili na chalupu, kterou obýval vesnický muž. U něj se ubytovali a večer se to stalo! Karo se zalíbil ten vesničan. A tak se Jan spojil s Lokim a spolu se pustili do hry Ragnaroku. Začali vyhrávat, ale potom si Jan uvědomil, že začal hrát s Karo. Jan tedy obvolal kamarády, aby se začali spojovat proti Lokimu. Kamarádi se přihlásili, dokonce i Karo! A tak Loki začal prohrávat, až přišel také o identitu, a musel začít od začátku. Byl z toho velmi zklamaný a proklínal Jana. Nakonec vyhrálo dobro.

Film se nám velmi líbil. Doporučuji zhlédnout, pokud se vám někdy naskytne příležitost. (Lukáš, 7.B)

Spory a usmíření

Jedním z našich dalších cílů během Juniorfestu byl film „Dívky nebrečí“. Překvapením pro diváky bylo to, že se film nepromítal v kině, ale ve Filmové kavárně. A překvapením pro nás bylo, že kromě nás (Dáši, Štěpky a mé osoby) nikdo jiný nepřišel.

Film byl o dívce, která ráda fotila, a kapele, která se nastěhovala vedle ní a říkala si Dryads. Dívka se jmenovala Hilda a seznámila se s hlavní členkou kapely (Herriet) a byla jejich fotografkou. Jednou ji Hilda nafotila a udělala z těch fotek video a dala ho na Youtube. Mezitím kapela pořádala večírek, na který byla Hilda pozvaná. Ta chtěla jít se svou nejlepší kamarádkou Anette, ale Anette se tam nechtělo. Tak se nepohodly. Když mělo video přes milion zhlédnutí, tak se to Herriet dozvěděla a nebyla zrovna ráda. Ale nakonec se dívky usmířily. O skupině se dozvěděl producent, který jim zařídil koncert. Dívky se však opět nepohodly,

usmíření však nastalo mezi Hildou a Anette. A s dalšími kamarádkami založily něco, co jsem nečekala. Ve filmu bylo mnoho pěkných písniček. Celý film se nám líbil. (Naty, 8.C)

Život koně s člověkem (Serál o koních, díl 2.)

Na světě existuje víc než 150 různých plemen a typů koní. Jejich vývoj byl ovlivněn zásahy člověka.

Zdomácnění přineslo šlechtění, kvalitní potravu, a to vedlo k nárůstu velikosti a také k vyšší kvalitě koní. Nejvýznamnější byla práce, kterou lidé od koně požadovali. Ti, kteří potřebovali, aby jejich koně vozili těžká břemena, je šlechtili na sílu. Jiní je šlechtili pro rychlou jízdu nebo jako rychlý dopravní prostředek.

Používají se termíny chladnokrevník a teplokrevník. Nemá to nic společného s teplotou krve. Chladnokrevník je těžké tažné plemeno, které se

vyvinulo z prehistorických koní severní Evropy. Teplokrevníci jsou lehčí jezdecké typy koní a šlechtí se pro závody.

Koně musí být zdraví a v dobré kondici, když mají provádět práci, kterou po nich požadujeme. Vyžadují každodenní péči a pozornost, mají rádi pravidelnost. Jsou zvyklí na stále se opakující úkony ve stejnou dobu. Musí se tedy dodržovat doba na krmení, čištění, trénování apod.

Koně jsou úžasná zvířata s úžasnou schopností vytvářet si vztahy k lidem. Dovolí jim, aby na nich jezdili, používali je na práci, ale za to potřebují spoustu péče a lásky. ☺ (Márky, 8.C)

Kolik je 2+2?

Je tu další číslo Podlavičníku a s ním i další tipy na učení. Tentokrát se dozvíte, jak na matematiku.

1. Základem je být aktivní v hodině a dávat pozor! Tím vše lépe pochopíte a pak nebudete mít problém s domácími úkoly.

2. Dělejte domácí úkoly v ten samý den, kdy vám je učitel zadá. Mohlo by se totiž stát, že byste třeba po třech dnech dané učivo zapomněli.

3. Když zrovna chybíte ve škole, nezapomeňte si učivo doplnit například od spolužáka. A s tím souvisí školní docházka. Snažte se co

nejvíce chodit do školy, pokud zrovna nejste nemocní (třeba když jdete od lékaře).

4. Pokud něčemu nerozumíte, najděte si doučování. Když se jedná o něco jednoduššího, můžete jít třeba za svým učitelem nebo se zeptat rodičů, sourozenců. Jestliže nechápete látku od začátku, tak se raději obraťte na někoho, kdo matematice rozumí a může vás doučovat.

Tak doufám, že vám těch pár tipů pomohlo. ☺ (Áda, 8.C)

Ty krásó, to je velký!

Bliží se Vánoce, ale na mě čekalo překvapení již v sobotu 22. 10. 2016, kdy jsme jeli na rekreaci na loď MSC Fantasia.

Před: Před odjezdem jsem věděla jen pár věcí, například že jedeme autobusem, ve kterém budeme sedět asi 12 hodin. Také jsem věděla, že ta loď je větší než plzeňské náměstí a vejde se tam asi 4.000 lidí, ale to je bez zaměstnanců. Také jsem tušila, že tam bude moc dobré jídlo a tepleji, než je tady v ČR. - Přijeli jsme do přístavního města Janov, které se nachází v Itálii. Tam jsme uviděli naši loď. Byla doopravdy obrovská. Měla asi 16 pater.

Na palubě: Teď si představte, že vás provádím. Nastupujeme do lodi a už nás tak třikrát zkontrolovali, jestli nemáme nějakou zbraň nebo bombu. Další zastávka je u nějaké paní, která nás vyfotí, a jdeme dál. Kufry nemáme u sebe, dostaneme je, až půjdeme na pokoj. V šestém patře je recepce, místnost, kam půjdeme na večeři a do baru. Teď nastupujeme do zlatého výtahu, se kterým jedeme do 14. patra. Co tam je? Bufet! Bufet je otevřený celý den, můžeme tady sníst saláty, ovoce, hranolky, hamburgery, pizzu, různé rybičky a mořské pokrmy ... Také tam najdeme další bary. Už jsme dojeli a jdeme se podívat na pokoj. Před pokojem máme kufry a v pokoji karty, které se používají na odemknutí pokojů, když si chcete něco objednat v baru. A když jdete někam do města, tak vám ji „odpípnou“, a když budete přicházet, tak si vás zkontrolují podle fotky, jestli vám ta karta patří. Z pokojů jedeme do šestého patra, protože tam je také divadlo a kasino. My ale jdeme do divadla, protože tam dostáváme informace. V sedm hodin máme večeři, na kterou chodíme různě oblečení. Máme třeba dva gala večery, italský večer ... Každý den v devět hodin je představení tanečníků. Další dny půjdeme do bazénů, na zmrzlinu (co třeba 50 kopečků zmrzlin?) a do baru si půjdeme dát džusy, ale také nějaké koktejly (bez alkoholu pro děti). Každý den připlujeme do přístavu, kde vystoupíme a na tři hodiny si ho užijeme. Poplujeme například přes Palmu Mallorcu, Barcelonu, Ajaccio, Neapol a další. Už odjíždíme, ale říkáme si, že bychom tady chtěli zůstat, ale nakonec jsme přišli na to, že už bychom další týden nezvládli, tedy my jo, ale náš žaludek ne.

Po: Moc se mi to na lodi líbilo, sice jsem jednou měla mořskou nemoc, ale nic hrozného. Spoustu zážitků a suvenýrů jsme si přivezli domů. (Dáša, 8.C)

Slza

Ve středu 9. 11. 2016 se v KD Pekle v Plzni konal koncert skupiny Slza. Já a moje kamarádka jsme vyhrály VIP lístky a jejich součástí bylo i setkání se členy skupiny - Petrem Lexou a Lukášem Bundilem. Jakmile jsme přišly, dali nám dárek a pak jsme si chvíli povídali. Nakonec jsme se společně vyfotili a my jsme si šly stoupnout před pódium, tak abychom stály co nejlépe, než přijdou ostatní lidé. Stály jsme v první řadě uprostřed - co víc si přát. :D Musím říct, že kluci umí udělat pořádnou show. Zahráli dokonce i cover na písničky Want To Want Me a Love Yourself. Celý večer jsem si moc užila a určitě vyrazím i na další z jejich koncertů. A doufám, že se tam potkám i s někým z vás. :) (Bára, 8.C)

Youtubeři na pokračování (díl II.) - Nakashi: Oblíbil jsem si slepice.

Nakashi je youtuber, který má v současné době na YouTube kolem 157.000 odběratelů. Je mu 22 let, studuje a jeho videa jsou převážně letsplaye z Minecraftu, který hraje přibližně už 6 let. S tímto youtuberem jsem trochu popovídala. ☺

Dívala jsem se na pár tvých videí a na tvůj youtube kanál a chtěla bych se zeptat, proč zrovna slepice? :D Jednoduše se mi slepice zalíbily jako zvíře, a tak jsem si je oblíbil a stylizoval tak i svůj kanál :) **Kdy jsi vydal své úplně první video a co to bylo?** Přesně nevím, ale už je to hodně dávno. Byla to nějaká mobitem točená blbůstka :) **Když jsi začal natáčet, čekal jsi, že někdy budeš tak úspěšný?** Vůbec :) Spíše jsem to chtěl zkusit a něčemu se přiučit. **Jak dlouho ještě plánuješ točit?** Dokud to bude možné :) **Je Nakashi první kanál na youtube, co jsi kdy měl, nebo jsi nějaký měl už předtím?** Měl jsem ještě jeden předtím a tam jsem házel soukromá videa, ale nejčastěji samé blbosti. **Jaký máš typ pro začínající youtubery?** Pro začínající youtubery jsem založil druhý kanál, který se věnuje právě pomoci začátečníkům, web je www.za-play.cz :) (Bára, 8.C)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola Dobřany, příspěvková organizace, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: sedivy@dobrany.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové:** 6.A: Tereza Jandová, 6.B: Radka Felzmannová, Barbara Menichová, 7.B: Filip Umner, Lukáš Gittler; 8.C: Marek Bezděk, Dagmar Brožková, Bára Čížková, Natálie Gawendová, Nikola Jarošová, Klára Koudelová, Lenka Majnerová, Adéla Nekolová, Michaela Schlehoferová, Markéta Regentová. **Koordinátorka příspěvateľů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková.** **E-Podlavičník** - internetová verze na www.zsdoabrany.cz: **Mgr. Jana Fialová.** **Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková.** Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.3/16/17 předán k tisku 7. 12. 2016. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**

